

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 259/2013/UE

z dnia 13 marca 2013 r.

zmieniająca decyzję nr 574/2007/WE w celu zwiększenia stawki współfinansowania w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych dla niektórych państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie swojej stabilności finansowej lub nimi zagrożonych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ ustanawia Fundusz Granic Zewnętrznych na lata 2007–2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” oraz określa różne stawki unijnego współfinansowania dla działań wspieranych przez ten fundusz.
- (2) Bezprecedensowy ogólnosiwiatowy kryzys finansowy i załamanie się koniunktury gospodarczej miały istotny negatywny wpływ na wzrost gospodarczy i stabilność finansową, powodując znaczne pogorszenie sytuacji finansowej, gospodarczej i społecznej kilku państw członkowskich. Niektóre państwa członkowskie doświadczają poważnych trudności lub są nimi zagrożone, zwłaszcza w odniesieniu do swojej stabilności finansowej i gospodarczej, co doprowadziło lub może prowadzić do pogorszenia ich deficytu i zadłużenia oraz zagraża wzrostowi gospodarczemu; sytuację tę pogarsza dodatkowo międzynarodowe otoczenie gospodarcze i finansowe.
- (3) Chociaż podjęto już zdecydowane działania w celu zrównoważenia negatywnych skutków kryzysu, powszechnie odczuwany zaczyna być wpływ kryzysu finansowego na gospodarkę realną, rynek pracy i społeczeństwo. Presja na krajowe zasoby finansowe wzrasta i należy szybko podjąć dalsze kroki w celu jej złagodzenia poprzez maksymalne i optymalne wykorzystanie unijnego finansowania.
- (4) Rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych

państw członkowskich⁽³⁾ przewiduje, że Rada może przyznać średnioterminową pomoc finansową, w przypadku gdy państwo członkowskie, które nie przyjęło euro, ma poważne trudności lub jest poważnie zagrożone trudnościami związanymi z jego bilansem płatniczym.

- (5) Decyzją Rady 2009/459/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie udzielenia Rumunii średnioterminowej pomocy finansowej Wspólnoty⁽⁴⁾ przyznano pomoc finansową Rumunii.
- (6) W zgodzie z konkluzjami Rady ECOFIN z dnia 9-10 maja 2010 r. Rada przyjęła obszerny pakiet środków, w tym rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej⁽⁵⁾, a w dniu 7 czerwca 2010 r. został utworzony przez państwa członkowskie należące do strefy euro Europejski Instrument Stabilności Finansowej celem udzielania wsparcia finansowego państwom członkowskim należącym do strefy euro, które mają trudności z racji nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza ich kontrolą, tak aby chronić stabilność finansową strefy euro jako całości, jak również jej państw członkowskich.
- (7) Na mocy decyzji wykonawczych Rady 2011/77/UE⁽⁶⁾ oraz 2011/344/UE⁽⁷⁾ przyznano pomoc finansową w ramach europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej odpowiednio dla Irlandii i Portugalii. Otrzymały one również środki z Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej.
- (8) W dniu 8 maja 2010 r. zawarto umowę między pożyczkodawcami i akt w sprawie pożyczki w odniesieniu do Grecji, które weszły w życie z dniem 11 maja 2010 r., jako pierwszy program pomocy finansowej dla Grecji. W dniu 12 maja 2012 r. ministrowie finansów państw członkowskich strefy euro przerwali ten pierwszy program i zatwierdzili drugi program pomocy finansowej dla Grecji. Postanowiono, że instrumentem finansowym dla tego drugiego programu będzie Europejski Instrument Stabilności Finansowej, w ramach którego wydatkowana będzie również pozostała kwota wniesiona przez strefę euro w ramach pierwszego programu.
- (9) W dniu 2 lutego 2012 r. ministrowie finansów państw członkowskich strefy euro podpisali Traktat ustanawiający europejski mechanizm stabilności. Ten traktat jest następstwem decyzji Rady Europejskiej 2011/199/UE z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie zmiany art. 136

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 25 lutego 2013 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 150 z 13.6.2009, s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.2011, s. 34.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 159 z 17.6.2011, s. 88.

- Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do mechanizmu stabilności dla państw członkowskich, których walutą jest euro ⁽¹⁾. Na mocy tego traktatu europejski mechanizm stabilności jest głównym dostarczycielem wsparcia finansowego dla państw członkowskich strefy euro po jego wejściu w życie w dniu 8 października 2012 r. Dlatego niniejsza decyzja powinna uwzględniać europejski mechanizm stabilności.
- (10) W swych konkluzjach z dnia 23 i 24 czerwca 2011 r. Rada Europejska przychylnie przyjęła zamiar Komisji dotyczący wzmocnienia synergii pomiędzy programem pożyczkowym dla Grecji a unijnymi środkami finansowymi i wsparła wysiłki zmierzające do zwiększenia zdolności Grecji do absorbowania środków unijnych w celu stymulowania wzrostu i zatrudnienia, poprzez przeorientowanie uwagi na poprawę konkurencyjności i tworzenie miejsc pracy. Ponadto Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła i poparła przygotowywanie przez Komisję wraz z państwami członkowskimi kompleksowego programu pomocy technicznej dla Grecji. Zmiany do decyzji nr 574/2007/WE, określone w niniejszej decyzji, przyczyniają się do takich wysiłków zmierzających do wzmocnienia synergii.
- (11) Z myślą o nadzwyczajnych okolicznościach rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽²⁾ zostało zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1311/2011 ⁽³⁾, aby umożliwić zwiększenie stawki współfinansowania stosowanej w ramach funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności wobec państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie ich stabilności finansowej. Podobne podejście zostało przyjęte wobec tych państw członkowskich w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1312/2011 z dnia 19 grudnia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie ich stabilności finansowej lub nimi zagrożonych ⁽⁴⁾ oraz w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 387/2012 z dnia 19 kwietnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie ich stabilności finansowej lub nimi zagrożonych ⁽⁵⁾. Te państwa członkowskie powinny otrzymać wsparcie w ramach czterech funduszy ustanowionych jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”, mianowicie Funduszu Granic Zewnętrznych, Europejskiego Funduszu Powrotów Imigrantów, Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców oraz Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich („Fundusze”) ustanowionych na lata 2007–2013.
- (12) Fundusze są głównym narzędziem pomagającym państwom członkowskim sprostać poważnym wyzwaniom w dziedzinie migracji, azylu i granic zewnętrznych, takim jak opracowanie kompleksowej unijnej polityki imigracyjnej w celu wzmocnienia konkurencyjności i spójności społecznej Unii oraz stworzenie wspólnego europejskiego systemu azylowego.
- (13) Aby ułatwić zarządzanie finansowaniem Unii w dziedzinie migracji, azylu i granic zewnętrznych oraz poprawić dostępność takiego finansowania dla państw członkowskich wdrażających swoje programy roczne w ramach funduszy, niezbędne jest – tymczasowo i bez uszczerbku dla okresu programowania na lata 2014–2020 – zwiększenie stawki unijnego współfinansowania w ramach funduszy do kwoty odpowiadającej 20 punktom procentowym powyżej obecnie stosowanych stawek współfinansowania dla państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie ich stabilności finansowej. Oznacza to, że roczny przydział krajowy funduszy zgodnie z aktami podstawowymi pozostanie niezmienny, natomiast krajowa stawka współfinansowania zostanie odpowiednio obniżona. Trwające obecnie programy roczne będą musiały zostać odpowiednio zmienione, aby uwzględnić zmiany wynikające z zastosowania zwiększonej unijnej stawki współfinansowania.
- (14) Każde państwo członkowskie, które zamierza skorzystać ze zwiększonej stawki współfinansowania, powinno przekazać Komisji pisemne oświadczenie wraz z projektem programu rocznego lub projektem zmienionego programu rocznego. W swoim oświadczeniu dane państwo członkowskie powinno zawrzeć odniesienie do odpowiedniej decyzji Rady oraz do wszelkich innych decyzji, które umożliwiają mu korzystanie ze zwiększonej stawki unijnego współfinansowania.
- (15) Bezprecedensowy kryzys wpływający na międzynarodowe rynki finansowe oraz pogorszenie koniunktury gospodarczej poważnie nadszarpała stabilność finansową niektórych państw członkowskich. Ponieważ niezbędna jest szybka reakcja, aby przeciwdziałać negatywnym skutkom dla całości gospodarki, niniejsza decyzja powinna wejść w życie jak najszybciej.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję nr 574/2007/WE.
- (17) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej oraz Republikę Islandii i Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁶⁾, w obszarze, o którym mowa w art. 1 pkt A i B decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁷⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy.
- (18) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu

⁽¹⁾ Dz.U. L 91 z 6.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 20.12.2011, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 339 z 21.12.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 129 z 16.5.2012, s. 7.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁾ w obszarze, o którym mowa w art. 1 pkt A i B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽²⁾.

- (19) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽³⁾ w obszarze, o którym mowa w art. 1 pkt A i B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽⁴⁾.
- (20) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, na mocy art. 4 tego protokołu Dania podejmuje decyzję, w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji, czy dokona transpozycji niniejszej decyzji do swego prawa krajowego.
- (21) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁵⁾; Zjednoczone Królestwo nie bierze zatem udziału w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani nie ma ona do niego zastosowania.
- (22) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁶⁾. Irlandia nie uczestniczy zatem w jej przyjęciu, nie jest nią związana ani nie ma ona do niej zastosowania,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany w decyzji nr 575/2007/WE

Art. 16 ust. 4 decyzji nr 574/2007/WE otrzymuje brzmienie:

(1) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.
 (2) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.
 (3) Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.
 (4) Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.
 (5) Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.
 (6) Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

„4. Wkład Unii we wspierane projekty w odniesieniu do działań realizowanych w państwach członkowskich na podstawie art. 4 nie przekracza 50 % całkowitych kosztów danego działania.

Wkład ten może zostać podwyższony do 75 % w przypadku projektów służących realizacji szczególnych celów priorytetowych określonych w wytycznych strategicznych, o których mowa w art. 20.

Wkład Unii podwyższa się do 75 % w państwach członkowskich objętych Funduszem Spójności.

Wkład Unii może zostać podwyższony o 20 punktów procentowych w danym państwie członkowskim, pod warunkiem że spełnia ono jedno z poniższych kryteriów w momencie przedłożenia swojego projektu programu rocznego zgodnie z art. 23 ust. 3 niniejszej decyzji lub projektu zmienionego programu rocznego zgodnie z art. 23 decyzji Komisji 2008/456/WE (*):

- a) udostępnia się mu średnioterminową pomoc finansową zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 332/2002 (**);
- b) udostępnia się mu pomoc finansową na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 407/2010 (***) lub inne państwa członkowskie ze strefy euro udostępniają mu pomoc finansową przed dniem 13 maja 2010 r.; lub
- c) udostępnia się mu pomoc finansową zgodnie z osiągniętym porozumieniem międzyrządowym ustanawiającym Europejski Instrument Stabilności Finansowej lub Traktatem ustanawiającym europejski mechanizm stabilności.

Dane państwo członkowskie przedkłada Komisji pisemne oświadczenie wraz ze swoim projektem programu rocznego lub projektem zmienionego programu rocznego potwierdzające, że spełnia ono jedno z kryteriów, o których mowa w lit. a), b) lub c) akapitu czwartego

Projekt współfinansowany według podwyższonej stawki może być nadal współfinansowany zgodnie z tą stawką niezależnie od tego, czy warunki określone w lit. a), b) lub c) akapitu czwartego nadal będą spełnione w trakcie wdrażania powiązanego programu rocznego.

(*) Dz.U. L 167 z 27.6.2008, s. 1.

(**) Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

(***) Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.”

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 3***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu 13 marca 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady

L. CREIGHTON
Przewodniczący
